

nen, bemærke, at Kjernen for mig er den Priis, for hvilken Bonden kan faae Gaarden, hvorimod det for mig har mindre Betydning, paa hvilken Maade denne Priis bestemmes, om man først taxerer Indfæstningen, derpaa Landgilden, derefter lægger alt dette sammen, og saaledes faaer Summen ud, eller om man taxerer efter den gangbare Priis i Handel og Wandel og derefter fradrager en Trediedeel. Priser maa for Bonden være det Vigtigste, det Afgjørende. I denne Henseende har imidlertid den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) idag lagt for Dagen en fra hans Side i lignende Tilfælde ellers usædvanlig Frygt for, at Finantserne skulde lide et Tab ved at følge vort Forslag, en Frygt, som jeg vel ikke kan Andet end ansee for ubegrundet, men som dog ikke har kunnet andet end glæde mig og mine Medforlagsstillere, da den maa overbevise navnlig de ærede Medlemmer, som ønske, at Bønderne skulle faae, deres Steder med saa liden Byrde som muligt, om, at der i saa Henseende aldeles ingen Fare kan være ved at gaae ind paa vort Forslag (Latter). Jo mere Priis de Herrer ellers sætte paa denne ærede Rigsdagsmands Vidnesbyrd, desto behageligere haaber jeg altsaa, at dette hans Vidnesbyrd vil have gjort vort Forslag for dem (Latter). Der er idag, ligesom forrige Gang, talt Meget om den historiske Maade hvorpaa disse Forhold have udviklet sig. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg troer, at, naar man vil gaae historisk frem, saa skal man netop slutte sig til Resolutionen af 1846; thi jeg troer ikke, at det er godt, og vi have desværre i Opfattelsen af mange Forhold seet sørgelige Følger deraf, naar man saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), stykker ud af Historien alle de Aar fra 1846 og paafølgende Aar, jeg troer ikke, at den Fremgangsmaade er historisk. Jeg troer, at den Burderingsmaade, som var gjældende efter de ældre Resolutioner havde sin Grund deri, at Stederne skulde dengang overdrages Vedkommende til rene Arvefæste, men at Spørgsmaalet stiller sig anderledes, naar det er om at afhænde til Selveiendom, hvor da selve Salgsprisen maa komme i Be-

tragtning. Jeg troer, at det er disse to forskellige Systemer, som ere lagte til Grund for de forskellige Fremgangsmaader, som ere brugte, og jeg anseer det derfor for urigtigt, at man, idet man holder sig til Selveiendomsbegrebet, dog alligevel gaaer ind paa en Taxationsmaade, som slutter sig til et ganske andet System. Hvad man har anført om Ubrugeligheden og Uhenstigtsmæssigheden af Resolutionen af 1ste Juli 1846 kan med ligesaamegen Jøie anføres mod de ældre Resolutioner. Ogsaa disse have været kraftløse; det ene Aar er gaaet hen efter det andet, den ene Slægt er sunken i Graven efter den anden, medens kun meget faa have benyttet disse Resolutioner, og, naar de ere benyttede, har man ingenlunde ladet Finantsernes Lary været ude af Sigte. Ved de saa billige Afhændelser paa Kronborg og Frederiksberg Amter fik Staten saaledes en aarlig større Indtægt af henved $\frac{1}{4}$ Lønde Guld, altsaa repræsenterende omtrent en Capital af 600,000 Rbd.; man gif ingenlunde frem paa den Maade, der nu er bragt i Forslag, man undlod ikke dengang at have ogsaa Finantsernes Lary væsentligt for Die. Jeg skal ikke her atter opfriske det gamle Stridsspørgsmaal, om det i Almindelighed maa ansees henstigtsmæssigt at lægge enten den af Udvalgets Majoritet eller den af Udvalgets Minoritet foreslaede Fremgangsmaade til Grund for Taxationen; thi dette Spørgsmaal har jo Thinget allerede afgjort ved i det Hele at tiltræde Udvalgets Majoritets Forslag. Det nu foreliggende Forslag er derfor heller ikke Minoritetens tidligere, det er et Maglingsforslag, som er stillet, for at mægle mellem de forskellige Anskuelser. Vi have ved dette givet de ældre Resolutioner den Betydning, som tilkommer dem, derved at vi have indskrænket Forslaget til de nye Godser. Dette Forslag er saaledes i en vis Henseende et Maglingsforslag, men i en anden Henseende er det det ikke og vil ikke være det. De erindre nemlig, mine Herrer! vistnok Alle, at der var Medlemmer af Landbocommissionen, som foreslog den samme Fremgangsmaade anvendt ogsaa med Hensyn til Burderingen af Fæstegodset paa de private Godser. I denne Henseende er vort Forslag ikke noget Maglingsforslag; vi ville ikke